

[Jens Thoft]

autoritet ud over det, der er rimeligt og velbegrundet, men når man på den måde trækker tæppet væk under de mennesker, der laver det daglige arbejde, så mener jeg, at ministeren er med til at ødelægge systemet.

Til hr. Aagaard, som også talte om inhabilitet, vil jeg lige præcisere, at jeg er villig til at se på den del.

Hr. Skrumsager Skau pointerede også spørgsmålet om inhabilitet. Jeg må til hr. Skrumsager Skau sige, at når han tror, SF går ind for en stærk stat, har hr. Skrumsager Skau ikke helt forstået SF's grundlæggende principper omkring selvforvaltning og decentralisering, som jo ret beset er det modsatte, men jeg skal give hr. Skrumsager Skau et eksemplar af vores handlings- og principprogram, så han har mulighed for at sætte sig ind i, hvor stærk staten skal være.

Til hr. Glistrup vil jeg komme med en lille kort bemærkning. Det er eksemplet om de 57 øre, som hr. Anders Andersen appellerede. Hvis jeg husker ret, var der tale om en malermester, som havde et eksorbitant højt privatforbrug, som ikke kunne aflæses af regnskaberne, og hvor man ved en gennemgang af hans regnskaber finder forskellige fejl, og en af dem var altså en kassedifference på 57 øre, der ikke var bogført. Så kan man naturligvis diskutere, om det er rimeligt at slæbe en skatteyder gennem systemet for 57 øre, men hvis der er et åbenbart misforhold mellem skatteyderens levestandard og det i regnskabet levnedne privatforbrug, finder jeg det rimeligt, at skattevæsenet prøver at tage fat i det, og det var mig bekendt det, der var tale om i sagen om malermesteren.

Til hr. Bjarne Ørum vil jeg sige tak for den rigtig radikale tale, det var i en stor del af talen sort, men hr. Bjarne Ørum har jo også visse vanskeligheder, som jeg godt forstår, ingen tvivl om det. Men jeg fornemmede alligevel, at også De Radikale er villige til at se på, hvordan vi kan få en ordening, der fungerer lidt mere tilfredsstillende end den nuværende.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Nu virker det altid meget overbevisende, når man som hr. Glistrup tager en tung bog med op og derefter frit, uden at lade sig forvirre af bogens skrift, citerer et eller andet, som man skal tro er derfra. Jeg føler, at det er nødvendigt af

hensyn til den tidligere finansminister, der også var skatteminister på det tidspunkt, hr. Anders Andersen, at gøre et par bemærkninger til hr. Glistrups oplysninger om de 57 øre. Jeg føler mig nemlig ikke sikker på, at den nuværende skatteminister vil være parat til at forsvare hr. Anders Andersen i denne sag. Derfor vil jeg godt sige til almindelig oplysning, at hvis man læser teksten, viser det sig faktisk, at det handlede ikke om 57 øre, men om 2.500 kr.

Det er den ene side af sagen, og den anden nok så væsentlige side af sagen er, at det ikke var skatteministeren, der havde anket sagen; det var skatteyderen, der havde anket sagen, hvorefter man selvfølgelig var nødt til at føre den, hvis man ikke ville tage bekræftende til genmæle. Det, man blev anklaget for, var, at man burde have taget bekræftende til genmæle i sådan en sag, men hr. Anders Andersen ankede altså ikke den sag.

Så jeg vil godt opretholde mine spørgsmål til den nuværende skatteminister om, hvorfor han ikke kan forsøge at gå i en god, garvet, erfaren venstremands spor, og om han virkelig mener, at hr. Anders Andersen efterlod retsikkerhed i sit spor.

(Kort bemærkning).

Bjarne Ørum (RV):

Nu er alting jo så klart for SF, så inden hr. Jens Thoft bliver helt visionær, vil jeg godt slå to ting fast.

For det første er jeg ikke kommet her for at vælte regeringen, i hvert fald ikke på denne side af kommunevalget. (*Munterhed*).

For det andet sagde jeg på Det Radikale Venstres vegne, at vi afviser forslaget, men gerne vil se på skatteministerens imødekommenhed, om vi kan finde regelsæt om en ankeinstans eller et appelnavn, som det vist hedder.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Til hr. Stavad vil jeg replicere, at det læste afhænger af øjnene, der læser, og at situationen jo er, som så ofte, at det parti, jeg repræsenterer, står på den gyldne middelvej mellem de outrerede yderfløje, som repræsenteres af henholdsvis hr. Stavads og skatteministerens parti, og at vi derfor ser både på den ene side og på den anden side i Fremskridtspartiet.